

af 24,000 Rbd. Det er vistnok sandt, at det seer saaledes ud; jeg troer imidlertid ikke, at Nogen vil udbetale ham denne Sum; men naar dette er saa, skal jeg sige den ærede Rigsdagsmand, hvilken Betydning det har at opfatte dette paa en anden Maade. Det betyder nemlig da, at Staten i hans Embedstid har, for at sikkre ham et Underhold, naar den ikke mere behøvede hans Tjeneste, udgivet et aarligt Beløb, der omtrent kunde andrage 200 Rbd. Saaledes er i Virkeligheden Forholdet med denne store Sum af 24,000 Rbd.

N. Sager: For en heel Deel af de Bemærkninger, som fremkom fra det ærede Medlem, der nu satte sig, maae vi vistnok være ham meget forbundne, og det er at ønske, at han vil fortsætte sine Bestræbelser saaledes, at en fuldstændig Klarhed efterhaanden indtræder i Affattelsen af de finantsielle Forslag. — Hvad nu angaaer det foreliggende Lovforslag, da er det ikke min Hensigt nu at ville gaae ind paa de enkelte Poster, da der forestaaer os en saarig Veilighed til at forhandle om disse, og da den ærede Rigsdagsmand for Høibæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) og efter ham flere Medlemmer temmelig udførligt have gennemgaaet de fleste af dem. Jeg skal derfor indskrænke mig til ganske faa. Jeg maa endogfaa bede om de ærede Medlemmers Overbærelse, da flere af de Bemærkninger, jeg skal tillade mig at gjøre, vistnok neppe deles af Nogen her i Salen, saa at jeg staaer ganske alene; men jeg har det Haab, at jeg, da jeg antager, jeg har Ret, ogsaa engang vil seire. — Der er blevet sagt igaar, at der nu er særlig Anledning til at spare; jeg troer, at der altid, saavel for Regjeringen som for Rigsdagen, er Anledning til at spare saameget som muligt af de Midler, Folket skal give til Staten, og jeg vil derfor angive nogle Poster, hvor vi ikke alene kunne spare Penge, ved at faae dem ud af Finantsloven, men ogsaa kunde gjøre Gavn for langt større Beløb, end disse Poster beløbe sig til. Jeg vil nemlig foreslaae, og jeg haaber, som sagt, at jeg i Tiden engang vil seire, at vi af Finantsloven udslyde alle de Udgifter, som bevilges til Industriens Fremme, til Fiskeri i Almindelighed, til Huusdyravlens og Landvæsenets Fremme,

til Hestevæsenets Fremme og Studium, som, naar jeg har været meget beskæftiget og kun holdt mig til nogle directe Udgiftsposter, beløbe sig til nogle og Fjirrhundstyve Tusend Rigsdaler. Jeg indrømmer, at man i forrige Tid, under den absolute Regjering fra Regjeringens Side maatte foretage Noget i den Retning; det var det faderlige Regimente, som sørgede for, at Alt, hvad der skulde skee i Landet, skete efter Bestilling fra Kongemagtens Side; man var da saa bunden, at Enhver var bange for at røre sig, naar der ikke gaves ham et directe Tilfagn om Understøttelse fra Regjeringens Side; disse Sager have vi arvet derfra. I det første Budget fra den forrige Konges Tid i 1842 vil man finde opført en Post paa 5000 Rbd. til Fremme af Hørvavl, til at sikkre for og til at udbrede Dyrkningen af Farvestoffer; jeg har aldrig hørt, at der er kommet Hør frem, eller at der er fisket for eller avlet Farvestoffer for disse 5000 Rbd. Jeg er derfor overbevist om, at, hvor godt det end maatte bestyres, kommer der Intet ud af Statens Indblanding i saadanne private Bedrifter som Huusdyravlens Forbedring, Fiskeriet i Almindelighed, Landvæsenets Fremme og Sligt; det er Noget, som Staten skal holde sig fjern fra. Vi kunne ikke have en Minister, som er kyndig i at bedømme Køer, Svingte, Føl og Hopper, vi kunne ikke have en Minister, som kan gaae ind paa alle disse forskellige Ting og være istand til at sørge for, at Pengene blive anvendte paa en hensigtsmæssig Maade; det er en Umulighed; om man endogfaa svarer mig dertil, at Ministeriet har sine Sagkyndige; saa vil jeg i de fleste Tilfælde benægte, at de ere Sagkyndige, thi der er saa mange kyndige Folk i Landet, og vi have endnu ikke hørt, at de have rost dem for at være Sagkyndige, som paa Regjeringens Vegne have givet sig af med at udgive disse Penge. Man skal indskrænke Regjeringens Haandtering til at være saa simpel som mulig, og man skal lade Folk gjøre deres Bedrift og sørge for deres Industri, som de kunne bedst, uden at Staten skal blande sig dervi. Vi arbejde her bestandig paa, at vi skulle holde færre Embedsmænd, og derfor bevilge vi højere Lønning til Embedsmændene, men hvilken Modsigelse er det ikke, at vi for-